

אמר ר' יוחנן משום ר' שמעון בן יוחאי מיום שברא הקב"ה את עולמו לא בא אדם שהודה להקב"ה עד שבאת לאה והודתו שנאמר הפעם אודה את ה'.

כבר ידעת שהבנים שנולדו ללאה קודם לידת יהודה היו שלשה ובכולם נתנה טעם בקריאת שמם. ראובן — כי ראה ה' בעניי ק"ם, שמעון — כי שמע ד' כי שנואה אנכי ק"ב, לוי — הפעם ילוה אישי אלי כי ילדתי לו שלשה בנים קכ"א, אך ביהודה לא נתנה טעם רק נתנה ההודאה לשם יתברך, כי אלו השלשה הקודמים נתנו לה מן הראוי לה, וזה יתר מן הראוי וצריכה ליתן ההודאה עליו. וזהו שאמרו ז"ל קכ"ב שיודעות היו האמהות שעתיד יעקב להעמיד מהן י"ב שבטים ומן הראוי שתעמיד כל אחת שלשה, וכשנולד לה הרביעי נתנה הודאה וראתה אותו כמקבלת חסד הגמור ביותר מן הראוי, וכענין שאמרו בב"ר קכ"ג, ר' ברכיה בשם ר' לוי אמר: [משל] לכהן שהיה יורד לגורן נתן לו בעל הבית כור אחד של מעשר ולא החזיק לו טובה, אחד של תרומה ולא החזיק לו טובה, נתן לו קומץ אחד של חולין והחזיק לו טובה, אמר לו: אדוני כהן, אני נתתי לך כור וזה לא נתן לך אלא קומץ ואתה מחזיק טובה ולי לא החזקת טובה, אמר לו: אתה מחלקי נתת לי וזה מחלקו נתן לי לפיכך אני מחזיק לו טובה. וזו ההודאה ממנה שראתה הבן הרביעי כאילו היו [שאר] האמהות ראויות לו ונתרבה החסד אצלה וניטל מן האחרות הראויות לו וניתן לה.

ועד שעמדה לאה לא קדמה אדם שראה מדת טובו ראוי לאחר וינטל ממנו וינתן לו שיצטרך להודות עליו על צד המדה הזאת שהוא רבוי החסד וכמו שאמר דוד קכ"ד הודו לד' כי טוב כי לעולם חסדו, וכמו שאמרו ז"ל קכ"ה

לאה תפשה פלך הודאה ועמדו על בניה בני הודיה — דוד אמר הודו לד' כי טוב כי לעולם חסדו, וכמו שאמרו [רבתינו] ו"ל.

מצורף לזה כי בהיות כת עובדי השם שפלים תמעט ההודיה ותרבה הכפירה באמת, כענין האמור ^{קכ} כי יראה כי אולת יד ואפס עצור ועזוב ואמר אי אלוקימו צור חסיו בו, וכשנתגבר יד עובדי השם והעמים רואים בהצלחתם תתרבה ההודאה בשם יתברך, ועד עמוד מלכי בית דוד הבא מיהודה וגברה ידם הודו העמים עד שנתגיירו כמה מהם ^{קכ}. וכשנולד יהודה שהוא ראש הממלכה ^{קכ} והיו ידיו בעעורף אויביו ^{קכ} — באה ההודאה, ועד אותה העת לא היה העולם ראוי להודאה.

גם כי בסוף הומגים ישובו הכל להודות לשמו יתברך על ידי זרעו של יהודה בעמוד המלך המשיח ^{קכ}, וישלוט בעמים, כי אז יקראו כל העמים בשם ד' ויאמרו אך שקר נחלו אבותינו ^{קכ}, וכתוב ^{קכ} ביום ההוא יהיה ד' אחד ושמו אחד.